

Կոմիտաս

Սպիրիդոն Մելիքյանին 1913, 9 հունիսի, Կ.Պոլիս

Սիրելի Սպիրիդոն շան,

Այս շաբաթ օր Ճանապարհ եմ ելնելու դեպի Կովկաս եւ Թիֆլիզ: Բաթումէն կը գրեմ կամ կը հեռագրեմ քեզ գալու օրս ու մի լաւ կուշտ ու կուտ կը խօսենք իրար հետ:

Շատ ուրախ եմ, որ վերջապէս ամուսնացել ես եւ մինչեւ իսկ ժառանգդ պատրաստել արքայական գահիդ համար, ես էլ ասում եմ, թե Էս ի՞նչ Soprano է, որ լսում եմ հեռաւոր ամպերի մէջէն եւ Թիֆլիզի հորիզոնէն, դու մի ասա մեր Թատերանն է եղել՝ հա՛վշի՛ւն է եղել:

Մի գամ, տես, քեզ որքա՛ն եմ ծեծելու՝ խորտուխաշիլ եմ անելու, որ մէկ էլ չը հիւանդանաս. Ժամանակ ես գտել հը՞:

Լրագրերի մէջ կարդացել էի հիմնած երաժշտական միութեանդ մասին եւ իսկոյն գուշակեցի, որ դուն ես շարժել քաղաքիդ երաժշտական ճահիճները. եւ ատելի ուրախացայ, որ ապագան ապահովելու համար հրաժարուել ես նախագահութենէն, զի գորտերը պիտի գրգռէին քու դէմ, ապրի՛ս, պաշիկս, Թատերան շան:

Բանի բերանոյ կը խօսենք իրար հետ, սպասում եմ նախարարաի թոյլտուութեան Պետերբուրգէն, առանց որի կարող չեն հոգեւորականներ Կովկաս անցնել, արգելք չեն յարուցանի, զի դեսպանի հետ աղբէր ենք եղել:

Շատ ու շատ բարեւներս եւ օրհնութիւններս Սաթիկիդ (ո՛չ Արագեանի), որ քեզ համար լաւ ու անձնուէր ընկեր է հանդիսացել եւ քեզ ու պգտիկիդ շերմ համբոյրներով գալու եմ եւ նոր պսակելու եմ, Էն թաւոր չէ, չե՛մ ընդունում:

Քոյդ Կոմիտաս

Յ.Գ. Երգարաններն ուղարկեցի այսօր: